

Orehovec, Vinter, Kiš, Šimunović, odvjetničko društvo d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Smičiklasova 18, (u daljnjem tekstu: Odvjetničko društvo) o utvrđenim činjenicama u predmetu Odvjetničko društvo Dragičević i Partneri d.o.o. , kao tužitelja protiv društva Glumina banka d.d u stečaju (dalje u tekstu: Stranka i/ili Glumina banka) i mogućnosti uspjeha u sporu, a koji se vodio pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod posl. brojem P-2622/2015, a trenutačno je u tijeku a isti je trenutačno u tijeku pred Visokim trgovačkim sudom RH pod posl. brojem Pž- 7106/2016, na dan 16. srpnja 2020. godine daje slijedeće

PRAVNO MIŠLJENJE

Odvjetničko društvo sastavilo je ovo Izvješće temeljem:

- uvida spis predmeta Odvjetničko društvo Dragičević i Partneri d.o.o., kao tužitelja protiv Glumina banka, a koji se postupak koji se vodio pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod posl. brojem P-2622/2015, a trenutačno je u tijeku a isti je trenutačno u tijeku pred Visokim trgovačkim sudom RH pod posl. brojem Pž- 7106/2016

Prije svega Odvjetničko društvo ističe kako ovo mišljenje daje isključivo u odnosu na gore navedeni parnični postupak, imajući na umu stanje spisa i pravnu osnovu istoga, uz napomenu kako je postao punomoćnikom Stranke tek u tijeku drugostupanjskog postupka.

U predmetu Odvjetničko društvo Dragičević i partneri d.o.o. c/a Glumina banka d.d., a koji se vodio pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod posl brojem P-2622/2015, a isti je trenutačno u tijeku pred Visokim trgovačkim sudom RH pod posl. brojem Pž- 7106/2016, iako je u istome tužitelj potraživao iznos od 75 % neisplaćene odvjetničke nagrade, krucijalno je pitanje bilo da li je tužitelj svoju naknadu obračunao u skladu sa odredbama Odvjetničke tarife i u skladu sa vrijednosti spora.

Naime, tužitelj je potraživao odvjetničku naknadu za radnje poduzete u predmetu RH c/a Glumina banka d.d. koji se vodio radi utvrđivanja osporene tražbine RH u iznosu od 38.962.940, 00 kn, a koji se vodio pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod posl. brojem P- 8577/2002. Međutim, kako VPS nije bio naznačen, na kraju prvostupanjskog postupka rješenjem od dana 23. svibnja 2007. godine, prvostupanjski je sud utvrdio vrijednost predmeta spora u iznosu od 10.000,00 kn, a sve sukladno odredbi čl. 180. tada važećeg Stečajnog zakona kojim je bilo propisano kako se VPS u sporovima radi utvrđenja tražbine koje je osporio stečajni upravitelj ili stečajni vjerovnik, određuje se prema iznosu koji se za tu tražbinu može očekivati pri razdiobi stečajne mase.

Orehovec, Vinter, Kiš, Šimunović, odvjetničko društvo d.o.o.

Smičiklasova 18 / HR-10000 Zagreb / T: +385 1 244 2454 / F: +385 1 244 2455 / info@ovks.hr / www.ovks.hr

Upisano u Sudski registar Trgovačkog suda u Zagrebu pod MBS: 080802384 / OIB: 95898073413 / Temeljni kapital: 2.090.000,00 kn

IBAN: HR2923400091110533986, otvoren kod PBZ d.d., Zagreb / HR4323900011100933092, otvoren kod HPB d.d., Zagreb

Partneri: Tomislav Orehovec / Irena Vinter Gregorić / Krešimir Kiš / Martina Šimunović Lepoša

Takvo utvrđenje VPS-a potvrđeno je i od strane viših sudova.

Međutim, nevezano o utvrđenom VPS-u, stav je Odvjetničkog društva Dragičević i partneri d.o.o., kako je taj VPS pogrešno određen, da je isti irelevantan za naknadu koja se ima platiti u odnosu odvjetnik-klijent, kao i da je, neovisno o utvrđenju VPS-a volja stranaka bila takva da je VPS viši (odnosno da iznosi 38.962.940, 00 kn) budući da je upravo tuženik davao naloge ovdje tužitelju da ponosi žalbe kao i druge pravne lijekove protiv odluke o trošku.

Kao dodatni argument tužitelj ističe kako je tuženik bespogovorno isplatio prvih 25% nagrade, a za koju je za osnovicu uzet VPS od 38.962.940, 00 kn.

Suprotno stavu tužitelja, prvostupanjski je sud, u presudi od dana 07. lipnja 2016. godine zauzeo stav kako vrijednost predmeta spora pravomoćno određen sudskim rješenjem iznosi 10.000,00 kn, te stoga tužitelj može potraživati naknadu za poduzete radnje isključivo u skladu da tako određenom vrijednosti predmeta spora, pri čemu se plaćanja po višoj vrijednosti, a koja su izvršena prije nego li je sud utvrdio vrijednost predmeta spor, znače samo da je tuženik platio viši iznos od dužnoga.

Usto, a budući da je dio radnji poduzet od strane Mladena Dragičevića kao samostalnog odvjetnika, te je to potraživanje bilo cedirano na tužitelja (odvjetničko društvo Dragičević i partneri d.o.o.) prvostupanjski je sud zaključio kako zapravo nije niti postojalo potraživanje koji se moglo cedirati.

Slijedom svega navedenog, te uz napomenu kako naše Odvjetničko društvo nije sudjelovalo u predmetnom sudskom postupku pred prvostupanjskim sudom, skloniji smo mišljenju kako u predmetnom sporu postoji veća mogućnost uspjeha u sporu od gubitka istoga.

Naime, uzimajući u obzir čl. 7 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, razvidno je kako se odvjetnička naknada u parničnim postupcima ima računati temeljem vrijednosti predmeta spora. Isto tako ne bi trebalo biti sporno kako je vrijednost predmeta spora u predmetu za koji tužitelj traži naknadu, utvrđena u iznosu od 10.000,00 kn od strane suda, te je tako određena vrijednost spora potvrđena od strane viših sudova.

Slijedom rečenoga, mišljenje je Odvjetničkog društva kako bi tužitelj stoga eventualno imao pravo na preostalih 75 % naknade, ali na način da je ista izračunata sukladno pravomoćno utvrđenom VPS-u. Međutim kako je tuženik i prije pokretanja parničnog postupka već isplatio određene iznose koji su bili fakturirani sukladno pogrešno naznačenom VPS-u, može se zaključiti kako je potraživanje istoga naplaćeno (i preplaćeno) u cijelosti.

Međutim, budući da se postupak iz kojeg proistječe potraživanje tužitelja nije odnosilo na isplatu, već na utvrđenje osporene tražbine, upitno je da li se naknada uopće ima računati temeljem odredbi čl. 3.2. Ugovora o zastupanju. Naime, isplata 25 % + 75 % naknade sukladno čl. 3.2. Ugovora o zastupanju od dana 24. srpnja 2007. godine predviđena i ugovorena isključivo za postupke naplate potraživanja, a ne i ostale postupke kakav je bio predmetni.

Sukladno čl. 3. 3. Ugovora o zastupanju u svim ostalim predmetima stranke će se dogovoriti o načinu obračuna honorara sukladno odvjetničkoj tarifi imajući u obzir da se tarifa primjeni na način koji će biti

najpovoljniji za nalogodavca. Dakle, i za druge sporove naknada bi se u svakom slučaju imala obračunavati sukladno odredbama Odvjetničke tarife, a koja nesporno naknadu veže uz vrijednost predmeta spora.

To posebice jer tužitelj tijekom postupka nije niti tvrdio da je među strankama bio dogovoren neki drugi način obračuna odvjetničke naknade (u smislu naplate po satu, u postotku sukladno uspjehu u sporu i slično).

Uslijed navedenih okolnosti, mišljenja smo kako se činjenica da je tuženik isplatio tužitelju iznos od 25% naknade koje je obračunata na način da je kao osnovica uzeta vrijednost predmeta spora od 38.962.940, 00 kn, ne smije se tumačiti na način da je takvim postupanjem tuženik „priznao“ postojanje i preostalog dijela dugovanja ili da je među strankama bio dogovoren drugačiji način obračuna odvjetničke naknade.

To posebice kada je vrijednost predmeta spora konačno utvrđen rješenjem suda od dana 24. srpnja 2007. godine , odnosno nakon što je tuženik već izvršio plaćanje 25 % nagrade po izdanim fakturama.

Međutim, a budući da je dana 23. lipnja 2020. godine tužitelj uputio Prijedlog za mirno rješavanje spora i to na način da tužitelj povuče tužbu, te da svaka stranka snosi svoje troškove postupka, ističe se kako je prvostupanjskom presudom naloženo tužitelju da plati tuženiku iznos od 150.750,00 kn sa osnova parničnog troška.

* * * * *

Odvjetničko društvo predlaže Stranci da se glede bilo kojeg dijela ovog pravnog mišljenja obrati Odvjetničkom društvu u smislu nadopune i/ili razjašnjenja i/ili bilo čega drugoga.

Za Orehovec & Partneri d.o.o.

Martina Šimunović Lepoša, odvjetnica